

Sygn. akt III RC 424/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca sędzia Justyna Szczepkowska

Protokolant st. sek. sąd. Justyna Renkiewicz-Kicza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 września 2022 r. w G.

sprawy z powództwa małoletniego A. K. działającego przez matkę A. S.

przeciwko E. K. (1)

o podwyższenie alimentów

I. alimenty ustalone ugodą z dnia 18 kwietnia 2018 r. zawartą przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu, sygn. akt III RC 12/18 należne małoletniemu powodowi A. K. od pozwanego E. K. (1) w wysokości 350 (trzysta pięćdziesiąt) zł miesięcznie podwyższa z dniem 15 października 2021 r. do kwoty 900 (dziewięćset) zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15. każdego miesiąca do rąk matki małoletniego powoda – A. S.;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi, od uiszczenia których małoletni powód był zwolniony z mocy ustawy;

IV. nadaje wyrokowi w pkt. I rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 424/21

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 września 2021 r. A. S. – przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda A. K. wniosła o podwyższenie alimentów od jego ojca E. K. (1) z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty po 1200 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 15. każdego miesiąca do jej rąk, z ustawowymi odsetkami w przypadku nieterminowych płatności wcześniejszych rat.

W uzasadnieniu wskazała, że obecne alimenty zostały ustalone ugodą z dnia 18 kwietnia 2018 r. Podniosła, że od tego czasu nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb dziecka, które obecnie wynoszą około 1550 zł miesięcznie. W jej ocenie poprawiła się sytuacja majątkowa pozwanego, który prowadzi firmę budowlaną. Podała, że pozwany nie angażuje się w wychowanie dziecka i nie łoży żadnych dodatkowych kwot na jego utrzymaniu.

E. K. (1) w odpowiedzi na pozew z dnia 2 grudnia 2021 r. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska w sprawie wskazał, że złożył wniosek o zawieszenie działalności gospodarczej z powodu braku zleceń i trudnej sytuacji na rynku budowlanym. Ponadto podniósł, że odczuwa silne bóle kręgosłupa i prawdopodobnie będzie wymagał kosztownej diagnostyki oraz leczenia. Podał, że oprócz alimentów na małoletniego

powoda musi również płacić alimenty w kwocie 1200 zł na swojego drugiego małoletniego syna oraz w kwocie 300 zł na jego matkę. Podał, że obecnie utrzymuje się ze zgromadzonych oszczędności i pomocy finansowej rodziny.

Na rozprawie w dniu 11 marca 2022 r. pozwany zaproponował zawarcie ugody na kwotę 400 zł, na co przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda nie wyraziła zgody.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 18 kwietnia 2018 r. A. S. i E. K. (1) zawarli przed Sądem Rejonowy w Grudziądzu w sprawie o sygn. akt III RC 12/18 ugodę, na mocy której E. K. (1) zobowiązał się płacić na rzecz małoletniego syna - A. K. alimenty obniżone z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 350 zł miesięcznie.

Małoletni A. K. miał wówczas niespełna 4 lata. Obecnie małoletni A. K. ma 7 lat (w październiku b.r. ukończy 8 lat). Mieszka wraz z matką, jej mężem i dwojką przyrodniego rodzeństwa w G.. Jest uczniem II klasy szkoły podstawowej. Chodzi na dodatkowe zajęcia matematyczno-przyrodnicze organizowane przez szkołę. Uczęszcza również na treningi piłki nożnej, opłata za te zajęcia wynosi 140 zł miesięcznie. Ponadto matka musi mu zapewnić strój piłkarski i odpowiednie obuwie. Małoletni z drużyną wyjeżdża na mecze piłki nożnej i wówczas rodzice muszą ponieść koszty podróży. Wynoszą one od 30 do 80 zł. Małoletni jest dzieckiem zdrowym, prawidłowo rozwijającym się. Nie wymaga wzmoczonej opieki lekarskiej.

Matka małoletniego powoda A. S. ma 28 lat, z wykształcenia jest fryzjerką. Ma jeszcze dwojkę małoletnich dzieci, pochodzących z jej związku małżeńskiego z P. S.. A. S. obecnie nie pracuje, zajmuje się opieką nad nowonarodzonym dzieckiem. W chwili składania pozwu w niniejszej sprawie pracowała w sklepie i osiągała z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości płacy minimalnej.

Rodzina utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę P. S. w wysokości 3000 zł netto, świadczenia wychowawczego w wysokości 1500 zł (500+) oraz alimentów. Ponadto matka małoletniego pobiera świadczenie (...) w kwocie 300 zł raz w roku. Mieszkają w G.. Na ich wydatki mieszkaniowe składają się: czynsz - 1650 zł, energia elektryczna - 125 zł, gaz - 50 zł.

Pozwany E. K. (1) ma 37 lat i z wykształcenia jest cukiernikiem. Od 2016 r. z przerwami prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...), świadcząc usługi budowlane. Pozwany co kilka miesięcy otwierał, a następnie zamykał swoją działalność. Ostatni raz rozpoczął prowadzenie działalności w dniu 9 stycznia 2020 r., zaś po wytoczeniu powództwa w niniejszej sprawie, tj. w dniu 29 listopada 2021 r. złożył wniosek o jej zawieszenie. Ostatecznie w dniu 20 września 2022 r. zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej. Mimo zawieszenia i zamykania działalności dalej świadczył usługi budowlane. Pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmował się głównie pracami wykończeniowymi dla osób prywatnych. Za zlecenie otrzymywał 11 000 - 12 000 zł. Zdarzało się, że klienci przelewali wynagrodzenie za usługi na rachunek bankowy żony pozwanego - I. K.. Wówczas przelewy były wykonywane na kwotę 30 000 - 40 000 zł. Pozwany był posiadaczem rachunku w banku Millennium w okresie od 1 sierpnia 2021 r. do 21 czerwca 2022 r. Na rachunku nie zarejestrowano obrotów, a saldo środków wynosiło 10,09 zł.

Obecnie pozwany jest zatrudniony w przedsiębiorstwie należącym do jego dobrego kolegi T. R. na stanowisku pracownika ogólnobudowlanego. Jego podstawowe wynagrodzenie jest równe płacy minimalnej. Dorabia świadcząc usługi budowlane i jego miesięczny dochód wynosi około 3500 zł netto. W kwietniu 2022 r. sprzedał samochód osobowy za kwotę 4500 zł. W razie potrzeby korzysta z samochodu marki A. pożyczonego od T. R..

E. K. (1) obecnie mieszka z matką w G. w mieszkaniu wynajętym z zasobów Miejskiego Przedsiębiorstwa (...). Jego mama utrzymuje się ze świadczenia emerytalnego w wysokości 1700 zł miesięcznie. Pozwany płaci połowę kosztów utrzymania mieszkania (około 500 zł). Spłaca kredyt zaciągnięty w trakcie trwania małżeństwa z I. K.. Miesięczna rata wynosi 520 zł.

Pozwany od kilku lat odczuwa bóle kręgosłupa. Korzysta z odpłatnej opieki zdrowotnej, powinien poddać się operacji, której koszt został oszacowany na kwotę 11 000 - 12 000 zł. Zabieg ten jest refundowany przez Narodowy Fundusz Zdrowia, jednak pozwany chce go wykonać w prywatnej klinice.

E. K. (1) nie angażuje się w wychowanie małoletniego powoda, nie utrzymuje z nim kontaktu.

W Sądzie Okręgowym w Toruniu toczy się sprawa o rozwód E. K. (1) i I. K.. W toku tej sprawy sąd w drodze zabezpieczenia zobowiązał pozwanego do łożenia na rzecz małoletniego syna F. K. (lat 11) alimentów w kwocie 1200 zł miesięcznie oraz na rzecz I. K. w kwocie 300 zł miesięcznie. Alimenty egzekwowane są przez komornika sądowego.

(fakty bezsporne, akta III RC 12/18 SR w Grudziądzu, III RC 618/14 SR w Grudziądzu, a nadto dowód: dokumenty - k.20-21,33,37,39-42,53,60,63-65,72 akt; zeznania świadka I. K. - k. 69-69v akt; zeznania świadka P. S. - k. 69v-70 akt; zeznania świadka E. K. (2) - k. 70 akt; przesłuchanie A. S. - 77-77v akt, przesłuchanie E. K. (1) - 77v akt)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o bezsporne twierdzenia stron, dokumenty przedłożone przez strony, zeznania świadków I. K., P. S. i E. K. (2) oraz zeznania stron.

Wiarygodność dokumentów nie była kwestionowana przez strony.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków miał jednak przy tym na względzie, że świadkowie nie byli osobami obcymi dla stron, a pomiędzy świadkiem I. K. a pozwanym E. K. (1) toczy się sprawa o rozwód. Ponadto w ocenie sądu świadek E. K. (2) (matka pozwanego) w swoich zeznaniach chciała przedstawić syna w jak najlepszym świetle i nie zawsze była w stanie przedstawić obiektywny przebieg wydarzeń. Zdaniem sądu relacje pomiędzy pozwanym a świadkami I. K. i E. K. (2) miały wpływ na przekazywane przez świadków informacji dotyczące możliwości zarobkowych pozwanego. Wobec powyższego sąd z dużą ostrożnością podchodził do tych zeznań.

Zgodnie z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Kierując się tymi równorzędnymi przesłankami sąd ustala wysokość konkretnego obowiązku alimentacyjnego. Natomiast zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W odniesieniu do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda A. K. doszło do zmian na tyle dużych, by uznać je za istotne w rozumieniu art. 138 k.r.o. W dniu zawierania przez jego rodziców ugody przed sądem małoletni miał niespełna 4 lata i wówczas jego potrzeby ograniczały się do tych najbardziej podstawowych. Obecnie chłopiec ma skończone 7 lat (w październiku b.r. skończy 8 lat) i jest już w II klasie szkoły podstawowej. Sąd nie ma wątpliwości, że rozpoczęcie nauki w szkole wiąże się ze zwiększonymi wydatkami, nie tylko w zakresie edukacji, ale także odzieży, obuwia, wyżywienia i środków higieny osobistej. Ponadto małoletni ma zainteresowania (piłka nożna), które rozwija. Pozwany z kolei poza alimentami w wysokości 350 zł miesięcznie, nie pomaga w wychowaniu małoletniego syna. Ten obowiązek obciąża w całości matkę małoletniego.

Sąd co do zasady nie kwestionował kosztów utrzymania małoletniego powoda wykazanych przez jego matkę. Wątpliwości Sądu budziły jedynie wskazane w pozwie wydatki dotyczące kosztów utrzymania, które określono na kwotę 474 zł. Tymczasem w toku procesu matka małoletniego powoda podała, że całkowity koszt utrzymania ich miejsca zamieszkania wynosi około 1825 zł miesięcznie. W lokalu tym zamieszkuje 5 osób, w tym 3 małoletnich dzieci.

Zatem rozkładając proporcjonalnie wydatki mieszkaniowe na małoletniego powinna przypadać kwota około 350 zł. Ponadto powódka w pozwie podała, że wydatkuje kwotę 100 zł miesięcznie na suplementy diety dla małoletniego, natomiast podczas przesłuchania podała, że chłopiec jest zdrowy i nie ma żadnych szczególnych potrzeb w zakresie żywienia. Stąd nie sposób uznać, aby kupowanie co miesiąc suplementów za kwotę 100 zł było w przypadku małoletniego uzasadnione.

Uwzględniając wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd uznał, że wniesione powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie i z tego powodu zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 900 złotych miesięcznie tytułem alimentów. Zdaniem Sądu, wskazana kwota pozwoli na zaspokojenie w niezbędnej części uzasadnionych potrzeb małoletniego powoda związanych z jego utrzymaniem. Sąd obciążył pozwanego większą częścią koniecznych kosztów utrzymania syna, ponieważ pozwany nie realizuje swojego obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania.

Jednocześnie też zdaniem Sądu zasądzona kwota pozostaje w zakresie możliwości finansowych pozwanego. Należy zauważyć, że przepis art. 136 k.r.o. stanowi, że jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych. Tym bardziej nie należy uwzględniać tego rodzaju zmian zachodzących po stronie pozwanego po wystąpieniu przez małoletniego powoda z żądaniem podwyższenia alimentów.

Pozwany zawieszając prowadzenie swojej działalności gospodarczej był już zobowiązany do alimentacji na rzecz małoletniego powoda A. K.. Pozwany nie wykazał ważnych powodów, które uzasadniałyby rezygnację w listopadzie 2021 r. z prowadzenia własnej działalności, aby rozpocząć świadczenie pracy za wynagrodzenie równe płacy minimalnej. Pozwany z jednej strony twierdził, że zrezygnował z tej działalności z powodu braku zleceń, z drugiej zaś wskazywał, że dalej dorabia sobie świadcząc usługi budowlane. Skoro pozwany nadal ma dodatkowe zlecenia budowlane i jak wskazywała jego matka - bardzo dużo pracuje, to nie sposób uznać, że prowadzenie własnej działalności rzeczywiście było nierentowne. Co więcej faktem powszechnie znanym jest, że w ostatnich kilku latach branża budowlana notowała intensywny wzrost, a ceny usług były bardzo wysokie. Trendu tego nie wyhamowała nawet pandemia koronawirusa - branża budowlana była jedną z nielicznych, która nie uległa z tego powodu załamaniu. Owszem, nastąpiło pewne zahamowanie rynku budowlanego, jednak miało to miejsce dopiero w połowie 2022 r. Stąd w ocenie sądu twierdzenia pozwanego, jakoby jego działalność w tamtym okresie nie przynosiła dochodu są niewiarygodne. Sąd stoi na stanowisku, że działania pozwanego miały jedynie na celu utrudnienie realizacji ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Taka więc niewątpliwie niekorzystna zmiana sytuacji powoda, nie może być uwzględniona.

Sąd nie dał również wiary twierdzeniom pozwanego jakoby jego możliwości zarobkowe były ograniczone z powodu schorzenia kręgosłupa. Pozwany przedstawił jedynie wyniki badania przeprowadzonego w dniu 30 lipca 2020 r. (tomografii rezonansu magnetycznego), natomiast nie przedstawił żadnej innej dokumentacji medycznej, z której wynikałoby, że faktycznie pozostaje pod opieką lekarza specjalisty, kiedy zdiagnozowano u niego problemy zdrowotne i jakie są zalecenia lekarza. Ponadto pozwany podał, że wymaga kosztownej operacji, zaś czas oczekiwania na taki zabieg w ramach NFZ wynosi około 2 lata. Zatem gdyby pozwany po otrzymaniu wyniku badania tomografii, rozpoczął leczenie refundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia prawdopodobnie byłby już po tym zabiegu. Stąd w ocenie sądu schorzenie pozwanego nie jest tak poważne i dokuczliwe, jak starał się to wykazać. W przeciwnym wypadku pozwany zintensyfikowałby swoje działania w celu przeprowadzenia zabiegu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd doszedł do przekonania, że pozwany jest osobą w pełni zdolną do pracy, a uzyskiwane przez niego dochody są w sposób przez niego zawiniony zaniżone. W czasie gdy pozwany zajmował się prowadzeniem własnej działalności gospodarczej jego dochód z jednego zlecenie wynosił 11 000 - 12 000 zł. Zdarzało się również, że klienci przelewali wynagrodzenie za usługi na konto jego żony I. K.. Wówczas jego małżonka otrzymywała przelewy nawet na kwoty dwukrotnie wyższe. Sąd ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego pozwanego uwzględnił fakt,

że ma on na utrzymaniu jeszcze jedno małoletnie dziecko. Został on bowiem zobowiązany przez Sąd Okręgowy w Toruniu w drodze zabezpieczenia do łożenia na rzecz małoletniego F. K. (lat 10) alimentów w kwocie 1200 zł miesięcznie. Ponadto Sąd zobowiązał pozwanego do płacenia alimentów na rzecz żony I. K. w kwocie 300 zł miesięcznie. Pozwany mieszka z matką i dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania około 500 zł miesięcznie. Zatem stałe miesięczne koszty utrzymania pozwanego wynoszą około 2000 zł. Dodatkowo pozwany musi ponieść wydatki na wyżywienie, niezbędną odzież oraz artykuły higieniczne i kosmetyczne. Sąd ustalając konieczne koszty utrzymania powoda nie uwzględnił rat kredytu konsumpcyjnego, gdyż nie wyprzedzają one obowiązku alienacyjnego.

Określając obowiązek alimentacyjny Sąd miał na uwadze, że dzieci mają prawo żyć na równej stopie życiowej ze swoimi rodzicami i rodzice mają obowiązek im to zapewnić.

Mając na uwadze ustalone w toku procesu możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego E. K. (1), a także usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda A. K. oraz fakt, że pozwany poza alimentami w żaden inny sposób nie realizuje swojego obowiązku alimentacyjnego względem syna, to należało co do zasady uwzględnić powództwo. Podwyższenie alimentów o 550 zł pozwoli małoletniemu powodowi zaspokoić jego usprawiedliwione potrzeby, nie powodując nadmiernego obciążenia pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, podstawie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. Sąd orzekł jak w pkt I wyroku, w pozostałym natomiast zakresie powództwo oddalił jako bezzasadne (pkt II).

Na podstawie z art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t.Dz.U.2022.1125), biorąc pod uwagę charakter sprawy oraz to, że swoje dochody pozwany zobowiązany jest przeznaczać na zaspokojenie potrzeb małoletniego syna – Sąd nie obciążył go kosztami sądowymi (pkt III).

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w pkt. IV na podstawie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.